

מ"ת 879/10/15 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד פנחס ליבוביץ (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 879-10-15 מדינת ישראל נ'
ליבוביץ(עציר)
19 אוקטובר 2015
תיק קשור בקשר מעצרים

בפני כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו

המבקשת: מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ המתמחה אנה קוסיצקי
נגד
המשיב: פנחס ליבוביץ (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אפרת צרפתי

החלטה

1. לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו.

הבקשה נסמכת על כתב אישום אשר הוגש כנגד המשיב ואשר מייחס לו ביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7 (א) + (ג) רישא, לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה").

מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 9.9.2015, החזיק הנאשם בארון בחדר שינה בדירה בה התגורר בבאר שבע, שקיות שחורות אשר הכילו לא פחות מ-57 שקיות בצבע ורוד ובהן סם מסוכן מסוג CHIMINACA-AB, שלא לצריכה עצמית.

2. בפיה של ב"כ המשיב טענה אחת בכל הקשור לקיומן של ראיות לכאורה, והיא שלא קיימת חוות דעת ערוכה כדין המלמדת על כך שהחומר שנתפס הוא סם. לטענת ב"כ המשיב מה שקיים זה דו"ח ראשוני אשר לא מגבש ראיות לכאורה.

בעניין זה הוסיפה כי ככל הנראה ממשיכות להתבצע פעולות חקירה לאחר הגשת כתב אישום כאשר לא ניתן על כך אישור מגורם מתאים.

עמוד 1

ב"כ המשיב טענה כי בשים לב לאמור לעיל ולעובדה שהמשיב נעדר עבר פלילי יש מקום למחוק את כתב האישום ו"לכל הפחות להורות על שחרורו של המשיב".

ב"כ המשיב הוסיפה כי קיימת חלופת מעצר ויש מי שיפקח על המשיב.

3. ב"כ המבקשת טענה כי ניתן להסתפק בדו"ח הראשוני, תוך שהיא הדגישה כי בדו"ח זה, מצוין כי 57 שקיות שכבר נבדקו, נמצאו ככאלו המכילות חומר שהוא סם מסוכן והסיבה היחידה שלא מדובר בחוות דעת סופית נעוצה בעובדה שהמעבדה טרם השלימה את בדיקת יתר השקיות שנתפסו.

4. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת חומר החקירה הקיים בתיק הגעתי לכלל מסקנה כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

5. כאמור, בתיק קיים דוח ראשוני, **מסמך לו'**, ממנו עולה כי ביום 10.9.15 נתקבלו במעבדת מז"פ מספר מוצגים וביניהם **"שקית מאובטחת לשימוש חד פעמי ... וכן 57 אריזות מפלסטיק, סגורות כל אחת בחום ובסגר, דומות בצורתן החיצונית ובתוך כל אחת חומר צמחי - נדגמו 7 במספר אריזות ..."**.

בהמשך אותו דו"ח תחת הכותרת "ממצאי הבדיקות" קיימת טבלה כאשר ביחס לאותן 57 יחידות שנתפסו באחת מן האריזות **צוין כי נדגמו 7 יחידות אשר זוהו כ"AB-CHIMINACA"**.

ביחס ליתר היחידות שנתפסו - צוין כי "טרם הסתיימו הבדיקות".

6. סבורני כי יש לחדד ולהבחין בין דו"ח ראשוני אשר בו מצוין כי טרם הסתיימו הבדיקות וטרם ניתן לקבוע האם התרכובת הכימית שנבדקה מנויה על הסמים האסורים בהתאם לפקודה, לבין דו"ח ראשוני אשר בו מצוין כי חלק מהדגימות שנבדקו כבר זוהו כמכילות סם מסוכן והעובדה שהדו"ח מוגדר כדו"ח ראשוני נעוצה אך בכך שלא נבדקו כל היחידות או הדגימות שהועברו לבדיקה.

באפשרות הראשונה טרם ידוע האם כלל מדובר בסם מסוכן, אף ביחס לחלק מהחומר שנתפס, ומכאן שהפוטנציאל הראייתי הינו חלש באופן יחסי.

באפשרות השנייה כבר ידוע כי חלק מהחומר שנתפס מהווה סם מסוכן האסור בהחזקה, ומכאן שהפוטנציאל הראייתי, הנבחן לצורך קביעת קיומן של "ראיות לכאורה", קיים, למצער ביחס למספר היחידות שבדיקתן הושלמה.

בענייננו, כאמור, מדובר באפשרות השנייה דהיינו, כבר נדגמו 7 יחידות המהוות מדגם של 57 יחידות ואלו נמצאו כמכילות את הסם AB-CHIMINACA ומכאן שקיים אותו פוטנציאל ראייתי.

7. למען השלמת התמונה המשפטית יש לזכור כי בהתאם לתקנות הסמים המסוכנים (בדיקה מדגמית של סמים), התשנ"א - 1991, ניתן לבדוק בדיקה מדגמית של חומר שעה שמדובר ביחידות סם, כפי שהדבר נעשה בענייננו (נבדקו 7 יחידות מתוך ה - 57 אליהן מתייחס כתב האישום).

כן יש להפנות לסעיף 31 (4) לפקודה ולפיו: **"עדות עד מומחה בהתאם לתקנות שהקים שר המשפטים על בדיקה מדגמית שנעשתה בסם, תהא ראייה לעניין סוג הסם, משקלו, כמותו וצורתו, כל עוד לא הוכח היפוכה"**.

עוד יש להפנות לסעיף 3 להנחיית פרקליט המדינה מספר 5.9 **"הגשת חוות דעת המעבדה לזיהוי פלילי בשלב המעצר"** ממנו עולה כי:

"יחד עם זאת, לעיתים מתעורר צורך לבקש מעצר בדחיפות, אף על פי שחוות דעת מז"פ עדיין לא נערכה כמקובל. במקרה מעין זה, ובהיעדר ברירה אחרת, ניתן להסתמך על המזכר או המברק ממז"פ בבקשת המעצר, אך יש להבהיר לבית המשפט כי חוות הדעת המלאה איננה מוגשת משום שעריכתה טרם נסתיימה הגם שעמדת מז"פ כבר גובשה".

למען הסר ספק, אין מחלוקת כי מוטב שעם הגשת כתב האישום כבר תהיה ערוכה חוות דעת כדן, ואולם לדידי לא ניתן להתעלם מדו"ח ראשוני מן הסוג הקיים בתיק שלנו (המציין כי חלק מהחומר כבר נבדק ונמצא כסם אסור).

8. ביחס לאפשרות של קביעת קיומן של ראיות לכאורה על בסיס דו"ח ראשוני של מעבדת הסמים, ראו בין היתר מ"ת 31198-08-14 (מחוזי ירושלים) **מדינת ישראל נ ג דשטיין ואח'**, שם ציין בית המשפט המחוזי בפסקה 25 כי:

"באשר לטענות באי כוח המשיבים כי מדובר בחוות דעת ראשונית בלבד, שאינה יכולה לשמש ראייה קבילה, לטעמי לשלב זה משמשת חוות דעת זו כחלק מחומר הראיות הגולמי שהוצג בפני בית המשפט. חוות דעת זו משמש נדבך נוסף במארג הראיות ואין מקום בשלב זה להתעלם מהאמור בה (ראה בש"פ 1061/14 זוהר שחר נ. מדינת ישראל)".

יצוין, כי הערר שהוגש על החלטת המעצר בתיק זה, בש"פ 7334/14 **שוסטר נ' מדינת ישראל**, נדחה.

בבש"פ 1061/14 **זוהר שחר נ' מדינת ישראל** שהוזכר לעיל דחה בית המשפט העליון ערר שהגיש העורר על החלטת בית המשפט המחוזי להורות על מעצרו עד לתום ההליכים כאשר לצורך קביעת קיומן של ראיות לכאורה התבסס בית המשפט המחוזי גם על דו"ח ראשוני של חוות דעת דנ"א.

בית המשפט העליון קבע כי הגם שלעיתים פגם בראיית דנ"א יכול להביא לפסילתה הרי ש"מקומן של השאלות הפתוחות בנוגע לקבילות ומשקל ראיית הדנ"א להתברר לעומקן בהליך המרכזי" (פסקה 18).

9. בענייננו, התשתית הראייתית הלכאורית הנדרשת לשלב זה של ההליך לא מתגבשת אך על בסיס הדו"ח הראשוני, שבענייננו כאמור יש לו פוטנציאל ראייתי משמעותי ביחס ל - 57 יחידות, כי אם גם על ראיות אחרות ובראש ובראשונה על גרסתו של המשיב במשטרה.

10. המשיב ציין בחקירתו כי:

"לפני יומיים-שלושה מצאתי שק של מה שנתפס היום של הנייס. שמתי את זה בבית. אני לא סוחר ולא כלום ולא מעשן. אני מצאתי את הסחורה, שמתי את זה בבית ...

ש. מצאת את השק בדקת מה יש בו?

ת. לא התעניינתי ולא כלום. לקחתי ושמתי בבית ...

ש. אז למה את השק (צ"ל לקחת את השק) אם לא ידעת מה יש בו?

ת. אולי מסקרנות ...

ש. איפה שמת את השק בבית?

ת. בחדר. בארון ..."

(חקירת המשיב מיום 9.9.15 עמוד 2).

בהמשך נראה כי המשיב ידע גם ידע מה יש בשק:

"ש. מה יש בשק?

ת. שקיות נייס.

ש. כמה שקיות?

ת. 200 שקיות.

ש. איך אתה יודע שיש 200 שקיות בפנים?

ת. בערך זרקתי ניחוש.

ש. מה זה ניס?

ת. ניס זה עלים מבחוץ. כאילו אני מייצר את זה.

ש. מה עושים עם העלים האלה?

ת. תקשיבי מרגע זה אני שומר על זכות השתיקה וזהו ..."

(עמוד 3 לחקירה הנ"ל).

11. חקירת המשיב מעצימה את הראיות לכאורה כנגד המשיב.

גרסתו של המשיב לפיה מצא שק ומבלי לדעת את תוכנו מצא להטמינו בארון שבחדרו, היא גרסה שקשה לקבלה.

לא זו אף זו, בחלוף זמן קצר ובאותה חקירה ממש פתאום יודע המשיב מה יש בתוך השק ויודע לציין כי מדובר בסם מסוג "ניס" כשבאופן לא מפתיע ידע לציין שיש מאות של שקיות כאלה בתוך השק.

12. יש לתת את הדעת גם לכך שהסם נתפס לאחר חיפוש בביתו של המשיב אליו נערך הכוח המשטרתי מבעוד מועד.

13. לאור כל האמור סבורני כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב.

נוכח האמור סבורני כי גם קיימת עילת מעצר, בהתאם לאמור בסעיף 21 (א) (1) (ג) (3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996.

14. כידוע, גם לאחר קביעתן של קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר יש מקום לבחון את אפשרות שחרור המשיב לחלופת מעצר. בחינה זו תיעשה לאחר מתן החלטה זו לצדדים.

ניתנה והודעה היום ו' חשוון תשע"ו, 19/10/2015 במעמד הנוכחים.

ד"ר יובל ליבדרו, שופט

הוקלד על ידי שרונה מימון